

Lions Club Doetinchem

Bulletin 190

JAARGANG 22 / december 2002

Bestuur 2002 / 2003

President	Marnix Jansen Venneboer
Oud President	Han Meibergen
1 ^e Vice President	Henk Drost
2 ^e Vice President	Koos Kuiper
Secretaris	Henk Breuker
Pennigmeester	Martin Liefink

Secretariaat:

Henk Breuker,
Lebuïnusstraat 23, 7009 MV Doetinchem
Telefoon 0314 - 343056, mobiel 06 – 22376774
Fax 0314 – 354697 E-mail: Doetinchem@lions.nl
Website: www.Lions.nl/Doetinchem
Digitaal ledenboek: www.lions.nl/lolas

Bankrekening ABN-AMRO : 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

Bijeenkomsten

Iedere maand:

- 1^e woensdag 20.00 uur Vergadering
- 3^e woensdag 18.00 uur Taphap
- 5^e woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.

Plaats:

**Gasterije De Heereboer, Oude Doetinchemseweg 42
Zeddam, telefoon 0314 – 651940, telefax 0314 – 652488.**

Bij verhindering **altijd** bij de secretaris afmelden: 0314–343056
Bij verhindering taphap **altijd** tussen 12.00 en 17.00 uur bij Gasterije
De Heereboer afmelden.

Voor 5^e woensdag opgave bij Gasterije De Heereboer
Tussen 12.00 en 17.00 uur.

Pres(s)praat (inclusief een reisverslag)

Vrijdag 29 november 2002 is "W-day". Rond half een verzamelen we ons bij Henk Drost om de lange reis naar Meerssen (bij Maastricht) te aanvaarden. Jan Kruit is als eerste aanwezig met de bus van Kempers & Nolsen en even daarna arriveren Hans de Vries en Bart-Jaap Pull ter Gunne. BJ rijdt uiteraard met zijn eigen super VW bus.

Na de briefing van Henk pikken we Hans Kietselaar op en zetten koers naar Doesburg om aldaar een derde bus van Gerard Roelofsen in ontvangst te nemen. Aan vervoerscapaciteit ontbreekt het dus niet.

Vanuit Doesburg zetten we koers via Arnhem naar ons einddoel Meerssen. Goed gemutst en ons keurig aan de snelheid houdend zakken we niet al te snel, maar wel zeker af naar het zuiden van Limburg. Tegen half vier arriveren wij bij de wijnopslag van Jan Kamsma.

Na een hartelijk welkom gaan we niet meteen aan de slag, maar moet eerst natuurlijk een aantal wijnen worden geproefd. Hoewel de wijn vrij koud is, lukt het ons moeiteloos de verschillende wijnen over de tong te laten rollen. Daarna is het werken geblazen en met zijn zessen hebben wij in no time de door ons bestelde wijn – bijna 200 dozen van 12 flessen - ingeladen.

In Venlo maken we een uitgebreide tussenstop en laten wij ons verwennen door Philippe Mattioni, uitbater van Restaurant "Chez Philippe".

Prima keuze Henk!

Moe en absoluut voldaan beginnen wij aan de laatste etappe. Bart-Jaap en ik sluiten het convooi als derde auto. Een zeer bijzondere ervaring in het donker. Het lijkt wel alsof er sprake is van een soort geheime missie, maar zoals jullie weten gaat het om het wijntransport.

Uitladen bij Jan Kruit. Vervolgens bij Hans Kietselaar en tenslotte bij Henk Drost. Daarna moeten de busjes nog weer ter plaatse afgeleverd worden en uiteindelijk is de gehele operatie rondom 02.00 uur afgerond en gaan we tevreden naar bed.

Bij deze: het gehele "wijnteam" reuze bedankt voor de inzet en enthousiasme; het was een fantastisch leuke dag!

Een onderwerp van geheel andere aard is de Stedenband La Libertad-Doetinchem. De gemeente Doetinchem onderhoudt een stedenband met La Libertad uit Nicaragua. De stichting Doetinchem en OntwikkelingsSamenwerking (DOS) is in dit kader zeer actief met uiteenlopende werkzaamheden. De voorzitter van deze stichting, Henk Doedens, zal op 4 december een presentatie geven over zijn reisbelevingen en ervaringen van begin 2002 in La Libertad.

Het bestuur stelt voor een donatie te doen ten behoeve van onze doetinchemse partnerstad in Zuid-Amerika.

Dit is alweer de laatste uitgave van het Bulletin in het jaar 2002. Over enkele weken vieren wij Kerst en Oud & Nieuw. Ik wens een ieder fijne en gezellige feestdagen toe en vooral een goed en gezond 2003!

Met Lionsgroet,

Marnix Jansen Venneboer

P.S.

Zie ook WWW.Lions.nl/doetinchem voor foto(wijn)verslag.

Verslag bijeenkomst 6 november 2002

Aanwezig zijn 27 leden, waaronder 3 P.M.'s, hetgeen een aanwezigheidspercentage van 73 oplevert. Na zijn welkomstpraatje geeft de president het woord aan Jacqueline Mekelenkamp, manager bij Sterpolis, die ons een blik gunt in de wereld van de (letstel)schadeafwikkeling. (Zie elders in dit bulletin.)

Na de pauze komt het huishoudelijk gedeelte aan bod, dat ondanks het al late tijdstip en de inmiddels genuttigde drankjes, serieus wordt afgehandeld.

- Zoals traditie is worden eerst de jarigen Hans Bruin en Bart-Jaap Pull ter Gunne verplicht een stoel te beklimmen om vervolgens met ons clublied te worden toegezongen en gefeliciteerd.
- De ingekomen stukken gaan rond. (De vraag rijst hoe zinvol dit is. Het is onmogelijk kennis te nemen van met name de vele informatie die uit hogere Lions regionen komt. Wellicht verdient het aanbeveling om hiervan voortaan een samenvatting te geven, teneinde dit niet verloren te laten gaan.)
- De president stelt voor om van de opbrengsten van toekomstige fundraisingactiviteiten voor speciale doelen 15 % te reserveren voor de algemene fundraisingpot, hetgeen door de vergadering wordt geaccordeerd.

- Eveneens wordt besloten dat er jaarlijks wordt bekeken hoeveel geld uit deze pot kan worden besteed voor sponsoring. Voor dit jaar wordt ingestemd met een bedrag van maximaal € 4000.
- Voor een bijdrage aan verdere restauratie van de Catharinakerk wordt € 250 bestemd.
- De penningmeester presenteert de financiële verantwoording van het afgelopen clubjaar en de begroting van het lopende fiscal year. Er wordt voortaan een strikt onderscheid gehanteerd tussen de clubhuishouding en de fundraisingactiviteiten. Op voordracht van de kascontrolecommissie wordt de penningmeester decharge verleend voor het gevoerde beleid.
- Op 25 januari en 8 februari 2003 zal er hout worden gehakt bij Arnold vd Goot.
- De nieuwjaarsbijeenkomst vindt plaats op 11 januari 2003. Om 14.30 uur zal een bezoek gebracht worden aan een tentoonstelling in De Gruitpoort en aansluiten is er in het Borghuis een borrel en buffet.
- Het wordt ten zeerste betreurt dat de geplande uitwisselingen met LC Dorsten geen doorgang kunnen vinden door externe oorzaken. Niettemin zal er binnenkort weer contact zijn met de Lionsvrienden uit Dorsten, die bovendien (althans voor een deel) aanwezig zullen zijn op onze taphap van 20 november.

In de rondvraag komen de volgende punten aan de orde:

- Wim Frommé deelt mee dat de secretaris is toegetreden tot het bestuur van de Linterhof om daarin een zelfde functie te gaan bekleden.
- Henk Drost deelt mee dat er inmiddels 186 dozen wijn zijn besteld die op 29 november a.s. in het Limburgse zullen worden opgehaald. De leden kunnen de dozen een dag later ophalen bij Hans Kietselaer vanaf 11.00 uur.
- De sjoelbak is weer in ons bezit maar nauwelijks rendabel.
- Bart-Jaap deelt mee zware tijden tegemoet te gaan nu de aanstaande bruiloft van zijn dochter de schaduwen vooruit werpt. (Reden genoeg om er af en toe eens uit te breken door de clubbijeenkomsten te bezoeken.)
- De secretaris werkt een misverstand weg door een overzicht te geven van de bestemming van de gelden voor de restauratie van de Catharinakerk.

De secretaris.

Schade verwerken, hoe doe je dat ?

Jacqueline Mekelenkamp is werkzaam als manager schadeafwikkeling bij Sterpolis sinds 1990, zij het met een klein intermezzo bij een concurrent. Zij gaf ons in de novemberbijeenkomst een kleine blik in de keuken van het een verzekeringsbedrijf, met name waar het gaat om schadeverwerking.

Sterpolis bestaat al sinds 1952 en is in 1992 een dochter geworden van Interpolis. Het houdt zich vooral bezig met verzekeringen voor motorrijtuigen (waarop het accent ligt), reisverzekeringen en woon- en levensverzekeringen. Kenmerkend daarbij is dat het bedrijf geen gebruik maakt van tussenpersonen, hetgeen kostenbesparend werkt. Hoewel het een bloeiend bedrijf in Arnhem is, zullen de activiteiten medio 2003 worden verplaatst naar Tilburg. (Integratie wordt dat dan genoemd, hetgeen opvoedkundig niet erg juist lijkt te zijn. HB.) Jacqueline is niet de enige die dat betreurt, "maar als de moeder dat beslist heb je als dochter maar te gehoorzamen." (Hetgeen mij direct doet denken aan het boek van Alice Miller "Het drama van het begaafde kind.)

De directie van Sterpolis bestaat uit 2 personen, een commercieel en een schadedirecteur. ("De een zorgt dat het geld binnenkomt en de ander geeft het uit.) Als manager van de letselafdeling wordt zij bijgestaan door o.a. een 7-tal buitendienstmensen, 2 medische secretaresses, een medisch adviseur, een arbeidsdeskundige en 2 schaderegelaars.

Het doel van Sterpolis is een snelle en correcte afwikkeling van schade. Niettemin is de duur van een dossier gemiddeld drie jaar. Sterpolis neemt bij een schademelding direct telefonisch contact op met de verzekerde, inventariseert de mogelijke knelpunten, maakt afspraken (bijvoorbeeld over het geven van voorschotten) en biedt zonodig ondersteuning aan (zo kan een verpleegkundige die een polskwetsuur heeft door de arbeidsdeskundige geadviseerd worden om bepaalde hulpmiddelen te gaan gebruiken die het mogelijk maken toch werkzaam te kunnen blijven.)

Jacqueline laat aan de hand van cijfers zien dat in het verkeer vooral de leeftijdscategorie 18-24 jaar een risicogroep is. Slechts 8% deel uitmakend van de bevolking vindt hier 20% van de verkeersdoden plaats en 15 % van de gewonden. Maar ook de categorie 65+ scoort hoog met respectievelijk 14, 22 en 18%. En gelet op de toenemende vergrijzing is dat een aspect dat in de nabije toekomst veel aandacht verdient.

Bij de jongere zijn als oorzaken te noemen een gebrek aan ervaring, alcohol- en drugsgebruik en een slecht inschatten van risico's in het verkeer. Zaken als educatie, een voorlopig rijbewijs en een verlaging van de alcoholimiet bieden wellicht soulaas. Bij ouderen valt meer te denken aan oorzaken als functieverlies en de toegenomen grotere fysieke kwetsbaarheid. Mogelijke oplossingen zijn ook hier voorlichting, met daarnaast aanpassing aan voertuigen en een betere infrastructuur.

Inmiddels zijn er al tal van maatregelen genomen om de verkeersveiligheid te verhogen: de fietser van rechts die voorrang heeft, de bromfietser op de weg, rotondes, airbags, mobiel belverbod, inhaalverbod vrachtwagens.

Jacqueline gaat uitvoerig in op art. 185 WVV, het (beruchte?) artikel over de aansprakelijkheid van de automobilist, waarbij zij direkt opmerkt dat dat iets anders is dan schuldig zijn. Uitgangspunt van het artikel is, dat de zwakkere verkeersdeelnemer (fietser, voetganger) bescherming verdient tegen het gevaar dat verbonden is aan het gebruik van een motorvoertuig. ("Als automobilist dien je er rekening mee te houden dat een fietser nu eenmaal door rood licht kan rijden.") Zijn daar kinderen van 14 en jonger bij betrokken dan geldt een 100 % aansprakelijkheid, tenzij er sprake is van opzet. Boven die leeftijd is er een 50 % aansprakelijkheid, mits er geen sprake is van overmacht, hetgeen wil zeggen dat er echters geen enkel verwijt kan worden gemaakt. Wel wordt gekeken naar over en weer gemaakte fouten en kan er sprake zijn van een billijkheidscorrectie, bijvoorbeeld de ernst van het letsel en de fouten.

Vervolgens gaat Jacqueline in op het fenomeen kop-staartbotsing. Relatief gezien neemt dit aantal toe. Het gevolg daarvan is een aantal van 25.000 whiplash gevallen. Meestal van korte duur, maar het kan ook blijvende gevolgen met zich meebrengen. Vooral vrouwen in de leeftijdscategorie 25-40 jaar zijn hier slachtoffer van. Een mogelijke oorzaak is dat zij vaker kleine stadsritten maken in over het algemeen kleinere en kwetsbaarder auto's. Er ontstaat enige discussie over dit verschijnsel: bestaat het eigenlijk wel, in sommige landen komt het helemaal niet voor. Het probleem is dat het begrip whiplash niet objectiveerbaar is.

Preventie zou kunnen bestaan uit de aanpassing van voertuigen, een betere infrastructuur, een intensievere filebestrijding en beter voorlichting. Zeker de aandacht waard als je weet dat een gemiddeld whiplash schadebedrag uitkomt op € 10.000.

(Volgens Hans K. is de beste preventie een gesubsidieerde Mercedes 500 voor iedereen, hetgeen een vreemde gedachtengang is voor een fervent Volvrijder.)

Vervolgens gaat Jacqueline in op de diverse schadecomponenten. Uiteraard is daar de materiële schade, maar daarnaast het verlies aan arbeidsvermogen, de geneeskundige kosten, uitgaven voor huishoudelijke hulp, verlies van zelfwerkzaamheid (bijvoorbeeld het huis niet meer zelf kunnen schilderen) en smartengeld. Dat laatste wordt omschreven als een vergoeding voor geleden en te lijden pijn, verdriet en gemiste levensvreugde. Smartengeld is voor het eerst toegekend in een arrest van de HR in 1942 en heeft sindsdien een actieve ontwikkeling doorgemaakt. Niet alleen ongevalsletsel komt daarvoor in aanmerking maar bijvoorbeeld ook seksueel misbruik, geestelijk letsel, blootstelling aan gevaarlijke stoffen en shock- en affectieschade (het laatste evenwel nog niet mogelijk, de shockschade sinds begin 2002.) Er is inmiddels een wetvoorstel om smartengeld vast te stellen op € 10.000. Op dit moment zijn er enkele smartengeldstandaarden. Zo levert een gebroken sleutelbeen € 800 op, een onderbeenfractuur € 1100 en een verlies van een onderbeen € 29.500. (Ter geruststelling: onbelast voor IB, wel een rendementstoedeling in box 3.) Er bestaat zelfs een vrij dikke ANWB smartengeld gids, een verzameling van honderden uitspraken waarbij smartengeld is toegekend, inclusief omschrijving van de gebeurtenis en het bedrag.

Aan het eind van haar verhaal stelt Jacqueline aan de orde of wij hier "Amerikaanse toestanden" zullen krijgen. Wordt het de gewoonte om voor ieder ongemak een ander aan te spreken? Hoe gaat de magistratuur zich gedragen? Zullen er buitenissige bedragen geëist gaan worden? Gaan wij op onredelijke gronden aansprakelijk gesteld worden?

Een levendige discussie ontstaat met als uitkomst dat wij er niet zo in geloven dat wij in ons land zullen toegroeien naar die Amerikaanse toestanden. Het zal wel erg belangrijk worden hoe de overheid, zowel wat politiek als rechtspraak betreft, hiermee om zullen gaan. Waarbij Chris zich al voorzichtig zat rijk te rekenen door zich voor te stellen dat de no cure-no pay methode wellicht aanzienlijke voordelen kan hebben in vergelijking met de traditionele uren declaratie. Waarin hij direkt overigens werd getemperd door de spreekster.

Al met al weer een geslaagde avond waarvoor Marnix Jacqueline hartelijk bedankte met een collegiale kus, een fraai boeket en een cadeaubon.

HB.

LCIF Global News for November 2002

Als secretaris krijg je veel mail binnen. Vaak gaat dat in de blauwe map, die keurig rond gaat maar niet gelezen wordt. Logisch, want de tijd is er niet voor.

Reden om eens een uitzondering te maken voor een mail van de Chairman LCIF. Tenslotte betalen wij ieder jaar \$ 1 contributie aan dit fonds. Maar je hoort zelden wat daar nu mee gebeurt. Welnu om een indruk te geven waaraan dat geld wordt besteed een klein overzicht.

- * Er is \$ 15 miljoen uitgegeven aan de tweede fase van het Sight First China Action Project.
- Dankzij LCIF is het 500ste huis gebouwd voor gezinnen met gehandicapten in samenwerking met Habitat for Humanity International.
- \$ 4,8 miljoen is ter beschikking gesteld voor een nieuw ooghospitaal in Noord-Korea.
- Er is \$ 400.000 besteed aan zes kampen/tehuizen voor families die getroffen zijn door de aanvallen op 11-9.
- In totaal is er door LCIF inmiddels voor \$ 315 miljoen aan projecten gesteund.

Er wordt dus wel degelijk iets met onze bijdrage gedaan. (En wil je een Melvin Jones Award krijgen dan stort je gewoon \$ 1000. Een MJA kan je dus niet alleen verdienen, maar ook kopen.) Als je meer wilt weten over deze Foundation kijk je op www.lionsclubs.org.

De secretaris.

Wijzigingen ledenbestand

Het heeft enige tijd geduurd, maar Evert Bouma heeft in het Drentse een nieuwe Lionsclub gevonden. Hij is overgeschreven naar de Lionsclub Het Dingspil Suydeveldt in Emmen.

Op 4 december zijn als nieuwe leden toegetreden:

- Kees van Steenberg, Geert Grootestraat 52, 7009 MK Doetinchem, telefoon 0314-342385 en
- Henk Kouwenberg, Heijermansstraat 8, 7002 AG Doetinchem, telefoon 0314-330286

De secretaris.

Organa genitalia masculina

Daags na het verschijnen van het vorige bulletin ontving ik van Toon v. Oudheusden onderstaand e-mail bericht.

From: "Dr. A.P.M. v. Oudheusden" <***vo@planet.nl>
To: <Doetinchem@lions.nl>
Subject: organa genitalia masculina
Date: Thu, 7 Nov 2002 12:16:17 +0100

Amice Henk,

In je voortreffelijke verslag "Dinner for Papillons" in ons laatste Bulletin, 189, november 2002 moet je denken aan een wetenschappelijk onderzoek naar de omvang van de testes van klassieke mannen-sculpturen.

Daaruit zou blijken dat de linker testis altijd groter is dan de rechter, **MAAR HET KAN OOK ANDERSOM ZIJN GEWEEST.**

Dat laatste is fout: in vivo is de linker testikel iets groter en zwaarder dan de rechter; de kunstenaars hebben goed gekeken.

In mijn functie als tail twister heb ik wel eens gewezen op het novaculum(scheermes) van Ockham, een filosoof uit de 14-e eeuw, OFM :de eenvoudigste oplossing is altijd de beste(wegsnijden van overbodige zaken).

Vandaar dat ik ben gaan kijken in mijn CD-ROM cursus Italiaans: de les over Firenze toont il Davide de Michelangelo, galleria dell' Accademia: het fenomeen is duidelijk. Van de nog in mijn bezit zijnde anatomieboeken vermeldt het Leerboek der beschrijvende ontleedkunde van den mensch (van den Broek/Boeke/Barge, 5-e druk, 1944, p. 146): De lengte van den testikel bedraagt ongeveer 4-4,5 cm, de dikte en de breedte 2-2,5 cm, het gewicht 15-25 gram. De linker testikel is iets groter en zwaarder dan de rechter en hangt iets lager in het scrotum. Een verklaring kan ik niet vinden, m.i. heeft het te maken met een grotere bloedtoevoer naar links.

Om te eindigen: vertrouwen is goed, controle is beter (Vladimir Iljitsj Oeljanov, Lenin).

Misschien kun je dit commentaar gebruiken als kopij.

Toon

Danse macabre

Als het ook maar enigszins kan breng ik de zondagochtend in bad door. Zo ook vandaag. De afgelopen week vergeten badschuim te kopen en dus behelp ik mij met een gejat flesje uit een van der Valkhotel, want die uit de betere hotels in verre landen laat ik natuurlijk in het overvolle mandje hotelbuit liggen voor als wij gasten krijgen. Vervolgens nog een scheut eucalyptus kruidenbad toegevoegd, want "verkwikkend voor lichaam en geest", en opgewekt kan ik mij dan, voor het eerst dankzij Toon mij bewust van mijn genitale lichtheid, de komende twee uur onderdompelen. Verdenk mij niet van hedonisme, want dit ritueel gebruik ik al jaren om heerlijk ontspannen te kunnen lezen. Dit keer doe ik dat in "De kus in de nacht" van de Vlaamse auteur Herman Brusselmans, een vuistdikke pil van 614 bladzijden. Een boek dat nergens over gaat, volgens een recensie op internet en ik kan beamen omdat ik er al 258 pagina's op heb zitten, maar toch ongemeen boeiend is. Het is een diarree van woorden waarbij in een hoog tempo van alles en nog wat verteld wordt. Op een Reviaanse manier raast hij maar door en romantisch zit het knap in elkaar, hetgeen HB (niet ik) ook zelf vaststelt omdat hij naast de verhaallijn ook voortdurend commentaar geeft op de wording van het boek. Veel informatie over motoren, die het boek voor een aantal motor fanate clubleden tot een interessant Kerstcadeau kan maken en, ondanks hartkloppingen en kopzwevingen, een voortdurend loeren naar "de bollen onder de gebloemde bloesjes" van de talloze vrouwen die de revue passeren, hetgeen wellicht weer een andere doelgroep tot aankoop kan verleiden. Na 50 bladzijden te hebben gelezen stap ik dankzij mijn intensieve Medi-fit training kwiek het bad uit, blij met de gedachte dat ik al over de helft ben, want biografieën zijn tegenwoordig ook erg en vogue en Bach (de zoveelste) en Multatuli (de eerste complete) liggen al te wachten. Vervolgens met Gus een fikse boswandeling gemaakt, een kop door haar zelf gemaakte heerlijke tomatensoep genuttigd (hetgeen informatie is die verhaaltechnisch niet terzake doet, maar wel aangeeft hoe onopvallend wij deze zondag doorbrengen, hetgeen weer wel relevant is zoals later zal blijken) en daarna, terwijl het schaatsen geluidloos aanstaat, vanwege de fictie/non-fictie balans, zitten lezen in Madoc, Tijdschrift over de Middeleeuwen, jaargang 18 nummer 3, najaar 2002 (je wordt toch wat secuurder als je post van Toon hebt gekregen). Ik word getroffen door een artikel over het ontstaan van het Dodendans-thema. Van oorsprong niks geen gedans van skeletten bij het ochtendgloren zoals in de muziek van Saint-Saëns, maar in oorsprong een confrontatie tussen de levenden en de onontkoombare Dood. Op een fraaie prent van rond 1308 staan drie vertwijfelde jonge koningen

afgebeeld tegenover drie halfvergane lijken met alle zes een korte engelse tekst (blz 166):

Ich am afert Lo whet ich se Me thinketh hit beth deueles thre	Ik ben bang Kijk wat ik zie Ik geloof dat het drie Duivels zijn
---	--

Ich wes wel fair Such scheltou be For godes loue be wer by me	Ik was ooit heel aantrekkelijk Zo zullen jullie ook worden Neem in godsnaam een voorbeeld aan mij
---	---

Natuurlijk gaat het er om dat, wie je ook bent, je er rekening mee moet houden wat je vroeger of later te wachten staat. Het is een aansporing om daar vooral toch bij stil te staan en daar naar te leven. Het artikel gaat verder over de verspreiding van de danse macabre, over rangen en standen en zelfs over een speciale dodendans voor vrouwen, jong en oud, zoals ook al geciteerd in Herfstij der Middeleeuwen van Johan Huizinga (voor Toon: 1919, herziene druk 1999, hoofstuk 11, blz 157):

Ha a ma merre ie suis happee Vecy la mort qui me transporte Pour dieu quon garde ma poupee Mes cinq pierres ma belle cotte	O,o moeder, ik ben gevangen, zie hoe de Dood me meeneemt. In Godsnaam, zorg goed voor mijn pop, mijn vijf bikkels en mijn mooie jurk
---	---

De rest leg ik niet uit, dan ga je het zelf maar lezen, (of ga naar www.totentanz-online.de , die site bestaat echt) maar je begrijpt dat ik een aangename leesdag had. Dat gevoel bleef totdat ik teletekstend leerde dat Boudewijn Büch plotseling was overleden. Schrik je toch even van. Weg nog jong markant figuur met een onvoorstelbare literaire kennis, vooral van Goethe, van wie hij een zeer uitgebreide hoeveelheid memorabilia had. Het doet mij direct deed denken aan Weimar, waar helaas niets meer van Bach, maar wel veel van Goethe te vinden is. Als je er bent kan je je levendig voorstellen hoe hij daar, in al zijn melancholie, in een loofrijk prieel Iphegenie auf Tauris heeft geschreven en even buiten de stad heeft zitten dagdromen onder een nu nog bestaande eik op de Ettersberg (die tegenwoordig beter bekend is als Buchenwald, maar dat terzijde).

Gelukkig heeft netwerk die avond ruimte voor BB ingeruimd, daarvoor moet Studio Sport dan maar wijken. Omdat het geduld enigszins op de proef werd gesteld, moet ik eerst een reportage aanzien van de Miljonairs Fair in Amsterdam. Huiveringwekkend om te zien hoe talloze veelal gefacelifte vrouwen, opvallend vaak voorzien van een te grote sigaar, met wanstaltig opgespoten lippen en even duidelijk verbouwd met de nodige siliconen, tegen elkaar aanschurken met een glas champagne in de ene hand en kaviaar in de andere om van iedereen toch vooral de bevestiging te krijgen erbij te horen. Zo uit het boek van Brusselmans weggelopen. Ook de mannen mogen er zijn. In smoking gehuld (ooit zo naar een huishoudbeurs geweest?), ook zij met de grootst mogelijke sigaar tussen de vingers geklemd, verontwaardigd kijkend hoe buiten een Bentley besmeurd wordt door wat schuimend bier ("snapt dat volk niet dat wij het geld voor hun verdienen?"), uiteraard niet zelf ingrijpend want daar zijn bodyguards voor: je weet warempel niet waar nu het eigenlijke schuim der natie staat. Tot overmaat van ramp wordt het feest geopend door het voortdurend in restauratie zijnde monster van Breukhoven waarvan de opgepompte borsten nog net niet helemaal uit het te kleine Diorjurkje springen. Daarna kan het feest der collectieve zelfbevrediging in volle leegte losbarsten.

Wat ben je dan blij dat je lid bent van een doodgewone Lionsclubs zonder kapsones. Natuurlijk, hier en daar rijden er wat cabriootjes rond, af en toe staat er ergens een tweede huisje, nu en dan een wat modernespeeltjesgeil lid, maar verder gelukkig allemaal vooral down to earth. Niks geen gepronk met status, niks geen rangen en standen. En, voor zover mij bekend, ook geen gerestaureerde Papillons, want dat zou direct het eind van het zo smakelijke Dinner moeten betekenen.

Niet verwonderlijk dat zo'n reportage een vieze smaak achter laat. Niet omdat men zo nodig wil zien en gezien wil worden, men doet maar. Ik besteed mijn zondagse tijd nu eenmaal liever anders. Wel omdat men zichtbaar te onnozel lijkt om verder te kijken dan de rechtgezette neus lang is:

leo fu de mon lynage chief
Princes reys et conustables.

Beals et riches ioyanz mes tables

Ore su si hidous et si nuz

Ik was het hoofd van mijn familie
Prinsen, koningen en
connétables,

mooi en rijk genoten aan mijn
tafels.

Maar nu ben ik zo afzichtelijk en
zo naakt

Ke moy uer ne diegne nuls

dat zelfs de wormen me niet
lusten.

In de 15e eeuw, ten tijde van Jean, hertog van Berry, (jawel, dezelfde van het schitterende getijdenboek) was het kerkhof een geliefde ontmoetingsplaats, waar men kon wandelen en van alles en nog wat kon kopen in diverse kraampjes, en waar predikers uitstekend gebruik konden maken van een dodendansschildering op de muren van het kerkhof om hun gehoor te waarschuwen voor de onontkoombare dood en hun lot in het hiernamaals. Daarbij werd sociale kritiek niet geschuwd. Het zijn in het dodendansthema vaak de machtigste personen die als eersten ten prooi vallen aan de dood. Hoogmoed komt nu eenmaal voor de val en lang niet iedereen leert van het verleden. Want vergelijk dat eens met de hebzuchtige pronkzucht op de Miljonairs Fair. Wat een armoe, deze Amsterdamse danse macabre.

HB.

De rubriek "verjaardagen" is een aantal maanden in de vergetelheid geraakt, maar vanaf nu weer maandelijks aanwezig.

Verjaardagen

In de voorbije periode zijn de volgende lions jarig geweest:

Koos Kuiper, 2 december

Bij deze (nogmaals) van harte gefeliciteerd!

De komende periode hopen de volgende lionsleden hun verjaardag te vieren:

Martin Liefink, 11 december

Chris Geurink, 14 december

Ruud Wink, 23 december

Gerard Hehenkamp, 5 januari

Hoog Keppel, 12 november 2002.

Beste Papillons,

Het einde van het jaar 2002 is al weer in zicht en zo ook onze laatste activiteit van dit jaar.

Vorig jaar hebben we afgesloten met een gezellige knutselmiddag bij Pietje Pull ter Gunne, waar we prachtige kerstversiering hebben gemaakt.

Dit jaar zijn we uitgenodigd bij Nettie Drost, die we enorm dankbaar zijn vanwege haar gastvrijheid.

Onder het genot van koffie en een glas wijn gaat Ineke Stutvoet ons iets vertellen over: .....KERST DOOR DE EEUWEN HEEN.....

Deze gezellige bijeenkomst gaat plaatsvinden op:
Maandag 16 december om 20.00 uur

Adres: Nettie Drost
Lorentzlaan 18
Doetinchem
0314-366214

Om de organisatie van deze bijeenkomst voorspoedig te laten verlopen, stellen wij het zeer op prijs om voor 10 december van jullie te horen wie er wel of niet komen.

Janny Thijssen, tel. 0314-324876
Pietje Pull ter Gunne, tel. 0314-641896
Marlie Jacobs, tel. 0314-382404.

Hopelijk tot 16 december.

Met vriendelijke groeten, mede namens Janny en Pietje,

Marlie Jacobs.